

مثل قاضي الظلم

^١ وَقَالَ لَهُمْ أَيْضًا مَثَلًا فِي أَنَّهُ يَتَبَغِي أَنْ يُصْلِي كُلَّ جِنْدِ عَبْدِ إِنْسَانًا^٢: كَانَ فِي مَدِينَةٍ قَاصِدًا لَا يَعَافُ اللَّهُ وَلَا يَهَابُ إِنْسَانًا^٣. وَكَانَ فِي تِلْكَ الْمَدِينَةِ أَرْمَلٌ، وَكَانَتْ تَأْتِي إِلَيْهِ فَائِلَةً: أَنْصَفَنِي مِنْ حَصْمِي. وَكَانَ لَا يَشَاءُ إِلَى رَمَانٍ، وَلَكِنْ بَعْدَ ذَلِكَ قَالَ فِي تَفْسِيهِ: وَإِنْ كُنْتُ لَا أَخَافُ اللَّهَ وَلَا أَهَابُ إِنْسَانًا^٤: فَإِنِّي لِأَجْلِ أَنْ هَذِهِ الْأَرْمَلَةَ تُرْعِجُنِي أَنْصُفَهَا، لِتَلَّأْ تَأْتِي دَائِمًا فَتَقْمَعِنِي.^٥ وَقَالَ الرَّبُّ: أَسْمَعُوا مَا يَقُولُ قَاضِي الظُّلْمِ.^٦ أَفَلَا يَنْصِفُ اللَّهُ مُحْتَارِيهِ الصَّارِخِينَ إِلَيْهِ نَهَارًا وَلَيْلًا وَهُوَ مُتَمَاهِلٌ عَلَيْهِمْ؟^٧ أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّهُ يُنْصَفُهُمْ سَرِيعًا، وَلَكِنْ مَنِّي حَاءَ إِنْ إِنْسَانٌ أَعْلَمُ يَحْدُدُ الْإِيمَانَ عَلَى الْأَرْضِ؟

مثل الفريسي والعنسيار

^٩ وَقَالَ لِقَوْمٍ وَلِتِيقَنَ بِأَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ أَبْرَازٌ وَبِحَتْقِرُونَ الْآخَرِينَ هَذَا الْمَثَلُ: إِنْسَانٌ صَعَدَ إِلَى الْهِيْكَلِ لِيُصْلِيَ، وَاحْدَ قَرْبَيْسِيُّ وَالْآخَرُ عَنْشَار.^{١٠} أَمَّا الْفَرِبِيسِيُّ فَوَقَفَ يُصْلِي فِي تَفْسِيهِ هَكَذَا: اللَّهُمَّ أَلَا أَشْكُرُكَ أَلَّيْ لَسْتُ مِثْلَ يَاقِي النَّاسِ: الْحَاطِفِينَ، الْطَّالِمِينَ، الْزُّرَّاتِ، وَلَا مِثْلَ هَذَا الْعَنْسَارِ.^{١١} أَصْطُومُ مَرَّيْنَ فِي الْأَسْبُوعِ وَأَعْشَرُ كُلَّ مَا أَفْتَنَيْهِ.^{١٢} وَأَمَّا الْعَنْسَارُ فَوَقَفَ مِنْ بَعْدِ لَا يَشَاءُ أَنْ يَرْقَعَ عَيْنِيهِ تَحْوِ السَّمَاءِ بَلْ قَرَعَ عَلَى صَدْرِهِ فَإِنَّهُ: اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي، أَنَا الْحَاطِي.^{١٣} أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّ هَذَا تَرَلَ إِلَى بَيْتِهِ مُبِرَّأً دُونَ ذَاكَ، لَأَنَّ كُلَّ مَنْ يَرْقَعُ تَفْسُهَ يَنْضُعُ وَمَنْ يَصْعَبْ تَفْسُهُ يَرْتَفِعُ.

يسوع يبارك الأطفال

^{١٥} فَقَدْمَمُوا إِلَيْهِ الْأَطْفَالَ أَيْضًا لِيُلْمِسُهُمْ، فَلَمَّا رَأَهُمُ النَّلَامِيدُ اتَّهَرُوهُمْ.^{١٦} أَمَّا يَسُوعُ فَدَعَاهُمْ وَقَالَ: دَعُوا الْأَوْلَادَ يَأْتُونَ إِلَيَّ وَلَا تَمْغُوْهُمْ، لَأَنَّ لِيْلِ هُولَاءِ مَلَكُوتَ اللَّهِ.^{١٧} الْحَقُّ أَقُولُ لَكُمْ: مَنْ لَا يَقْبِلُ مَلَكُوتَ اللَّهِ مِثْلَ وَلَدٍ فَلَنْ يَدْخُلَهُ.

الحياة الأبديّة وعنة الغنى

^{١٨} وَسَأَلَهُ رَئِيسُ قَائِلًا: أَيْهَا الْمُعَلَّمُ الصَّالِحُ، مَاذَا أَعْمَلُ لِأَرِثَ الْحَيَاةَ الْأَبْدِيَّةَ؟^{١٩} فَقَالَ لَهُ يَسُوعُ: لِمَادَا تَدْعُونِي صَالِحًا؟ لَيْسَ أَحَدٌ صَالِحًا إِلَّا وَاجِدٌ، وَهُوَ اللَّهُ. أَنْتَ تَعْرِفُ الْوَصَاتِيَا: لَا تَرْنَ، لَا تَقْتُلَ، لَا تَسْبِرِقَ، لَا تَسْهَدْ بِالرُّورِ، أَكْرَمْ أَبَاكَ وَأَمَّكَ، فَقَالَ: هَذِهِ كَلَاهَا حَفْظُهُنَا مُنْدُ حَدَّاثِيَّ.^{٢٠} فَلَمَّا سَمِعَ يَسُوعَ ذَلِكَ قَالَ لَهُ: يُعْوِزُكَ أَيْضًا شَيْءٌ، يَعْ كُلَّ مَا لَكَ وَرَزْعَ عَلَى الْفُقَرَاءِ فَيَكُونُ لَكَ كُنْ

مثل يك فريسي و يك باجگير

^٩ وَإِنْ مَثَلَ رَا آورَدَ بِرَايِ بعضِي كَمْ بِرَ خَودَ اعْتمَادَ مِنْ داشْتَنَدَ كَمْ عَادِلَ بُودَنَدَ وَدِيْگَرانَ رَا حَقِيرَ مِنْ شَمَرَنَدَ: كَمْ دُو نَفَرَ يَكِي فَرِيسِي وَدِيْگَرِي باجگيرَ بِهِ مَعْبِدَ رَفَتَنَدَ تَا عَبَادَتَ كَنَنَدَ. آنَ فَرِيسِي اِيْسَتَادَهَ، بِدِيْنَطُورَ بَا خَودَ دَعاَ كَهَ: خَدَايَا، توَ رَا شَكَرَ مِنْ كَنَمَ كَمْ مَثَلَ سَایِرَ مَرَدَمَ، حَرِبَصَ وَظَالَمَ وَزَنَاكَارَ نِيْسَتَمَ وَنَهَ مِنْ كَنَمَ اِيْنَ باجگيرَ. هَرَ هَفَتَهَ دُو مَرْتَبَهَ رُوزَهَ مِنْ دَارَمَ وَأَزَ آنِچَهَ بِيَداَ مِنْ كَنَمَ، دَهَ يَكَ مِنْ دَهَمَ.^{١٣} أَمَّا آنَ باجگيرَ دُورَ اِيْسَتَادَهَ، نَخَوَسَتَ چَشَمانَ خَودَ رَا بَهَ سَوَى آسَمانَ بِلَندَ كَنَدَ بِلَكَهَ بَهَ سَبِينَهَ خَودَ زَدَهَ كَفَتَ: خَدَايَا، بَرَ مِنَ گَناهَكَارَ تَرْحَمَ فَرَمَا.^{١٤} بَهَ شَماَ مِنْ كَوِيمَ كَهَ: اِيْنَ شَخْصَ عَادِلَ كَرَدَهَ شَدَهَ بَهَ خَانَهَ خَودَ رَفَتَ بَهَ خَلَافَ آنَ دِيْگَرَ، زِيرَا هَرَ كَهَ خَودَ رَا بِرَافَرازَدَ، پَسَتَ گَرَددَ وَهَرَكَسَ خَوَيشَنَ رَا فَرَوْتَنَ سَازَدَ، سَرَافَرازَيَ يَابَدَ.

عيسي كودكان را برکت می دهد

^{١٥} پَسَ اطْفَالَ رَا نَيْزَ نَزَدَ وَيَ آورَدَنَدَ تَا دَسَتَ بَرَ اِيْشَانَ گَذَارَدَ. أَمَّا شَاگَرْدَانَشَ چَونَ دِيَنَدَ، اِيْشَانَ رَا نَهِيبَ دَادَنَدَ.^{١٦} ولَى عَيْسَى اِيْشَانَ رَا خَوانَدَهَ، كَفَتَ: بَجَهَهَا رَا واَگَذَارِيدَ تَا نَزَدَ مِنَ آيَنَدَ وَاِيْشَانَ رَا مَمَانَعَتَ مَكَنَيدَ، زِيرَا مَلَكُوتَ خَدا بِرَايِ مَثَلَ اِيْنَهَا اَسَتَ.^{١٧} هَرَآيَنَهَ بَهَ شَماَ مِنْ كَوِيمَ هَرَ كَهَ مَلَكُوتَ خَدا رَمَلَ طَفَلَ نِيْزِيرَدَ، دَاخِلَ آنَ نَگَرَدَدَ.

حيات جاودانی و ثروتمند

و یکی از رؤسا از وی سؤال نموده، گفت: ای استاد، نیکو چه کنم تا حیات جاودانی را وارت گردم؟ عیسی وی را گفت: از بهر چه مرا نیکو می‌گویند و حال آنکه هیچ کس نیکو نیست جز یکی که خدا باشد. احکام را می‌دانی: زنا مکن، قتل مکن، دزدی منما، شهادت دروغ مده و پدر و مادر خود را محترم دار. گفت: جمیع اینها را از طفویل خود نگاه داشته‌ام. عیسی چون این را شنید، بدو گفت: هنوز تو را یک چیز باقی است. آنچه داری بفروش و به فقرا بده که در آسمان گنجی خواهی داشت؛ پس آمده مرا متابعت کن. چون این را شنید محزون گشت، زیرا که دولت فراوان داشت. اما عیسی چون او را محزون دید گفت: چه دشوار است که دولتمدان داخل ملکوت خدا شوند. زیرا گذشتن شتر از سوراخ سوزن آسانتر است از دخول دولتمندی در ملکوت خدا. اما شنوندگان گفتند: پس که می‌تواند نجات یابد؟ او گفت: آنچه نزد مردم محال است، نزد خدا ممکن است.

پطرس گفت: اینک، ما همه چیز را ترک کرده، پیروی تو می‌کنیم. به ایشان گفت: هر آینه به شما می‌گویم: کسی نیست که خانه یا والدین یا زن یا برادران یا اولاد را بجهت ملکوت خدا ترک کند، جز اینکه در این عالم چند برابر بیابد و در عالم آینده حیات جاودانی را.

سومین پیشگویی درباره مرگ و قیام عیسی

پس آن دوازده را برداشته، به ایشان گفت: اینک، به اورشلیم می‌روم و آنچه به زیان انبیا درباره پسر انسان نوشته شده است، به انجام خواهد رسید. زیرا که او را به امّتها تسلیم می‌کند و استهزا و بی‌حرمتی کرده، آب دهان بر وی انداخته، و تازیانه زده، او را خواهند کشت و در روز سوم خواهد برخاست. اما ایشان چیزی از این امور نفهمیدند و این سخن از ایشان مخفی داشته شد و آنچه می‌گفت، درک نکردند.

شفای یک کور توسط عیسی

و چون نزدیک اریحا رسید، کوری بجهت گدایی بر سر راه نشسته بود. و چون صدای گروهی را که می‌گذشتند شنید، پرسید، چه چیز است؟ گفتندش، عیسی ناصری درگذر است. در حال

فی السَّمَاءِ وَعَالَ اُبْغِيْنِي. قَلَّمَا سَمِعَ ذَلِكَ حَزَنَ لَهُ كَانَ عَيْنًا جِدًا. قَلَّمَا رَأَاهُ يَسْوُعُ فَذَحَنَ قَالَ: مَا أَعْسَرَ دُخُولَ دَوِيِ الْأَمْوَالِ إِلَى مَلْكُوتِ اللَّهِ. لَأَنَّ دُخُولَ حَمَلٍ مِنْ تَقْبِيْهِ إِبْرَهِ اِبْسَرٌ مِنْ أَنْ يَدْخُلَ عَيْنِي إِلَى مَلْكُوتِ اللَّهِ. قَالَ الَّذِينَ سَمِعُوا: فَمَنْ يَسْتَطِعُ أَنْ يَخْلُصَنَ؟ قَالَ: عَيْنُ الْمُسْتَطِعِ عِنْدَ النَّاسِ مُسْتَطِعٌ عِنْدَ اللَّهِ.

قَالَ بُطْرُسُ: هَا نَحْنُ فَذَرْكُنَا كُلَّ سَيِّءٍ وَبَيْعَنَاكَ. قَالَ لَهُمْ: الْحَقَّ أَفْوُلُ لَكُمْ: إِنْ لَيْسَ أَحَدٌ تَرَكَ بَيْتًا أَوْ وَالَّدِينَ أَوْ إِخْرَهَ أَوْ أَوْلَادًا مِنْ أَجْلِ مَلْكُوتِ اللَّهِ إِلَّا وَيَأْخُذُ فِي هَذَا الرَّمَانَ أَصْعَافًا كَثِيرًا وَفِي الدَّهْرِ الْأَتِيِّ الْحَيَاةِ الْأَبَدِيَّةِ.

یسوع یُبَشِّر بِمُوتِهِ وَقِيامِهِ مَرَّةً ثالثَة

وَأَحَدَ الْإِنْسَنِ عَيْسَرَ وَقَالَ لَهُمْ: هَا نَحْنُ صَاعِدُونَ إِلَى أُورُشَلِيمَ وَسَيَمُّ كُلَّ مَا هُوَ مَكْنُوبٌ بِالْأَيْبَيَاءِ عَنِ الْإِنْسَانِ. لَأَنَّهُ يُسَلِّمُ إِلَى الْأَمْمَ وَيُسْتَهْرِبُ بِهِ وَيُشَمَّ مَوْقِلٌ عَلَيْهِ وَبَخْلِدُوَةٌ وَيَقْتُلُوَةٌ وَفِي الْيَوْمِ الْتَّالِيَّ يَقُولُونَ. وَأَمَّا هُمْ فَلَمْ يَفْهَمُوا مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا وَكَانَ هَذَا الْأَمْرُ مُخْفِيًّا عَنْهُمْ، وَلَمْ يَعْلَمُوا مَا قِيلَ.

یسوع یُبَشِّرُ الْكَفِيفَ فِي أَرِبَاحَ

وَلَمَّا افْتَرَبَ مِنْ أَرِبَاحًا كَانَ أَعْمَى جَالِسًا عَلَى الطَّرِيقِ يَسْتَعْطِي. قَلَّمَا سَمِعَ الْجَمْعَ مُجْتَازًا سَأَلَ مَا عَسَى أَنْ يَكُونَ هَذَا. قَاتَحُرُوهُ أَنَّ يَسْوُعَ التَّاصِرِيَّ مُجْتَازٌ. قَصَرَ قَائِلًا: يَا يَسْوُعُ، أَبْنَ دَاؤَدَ، اِرْخَمَنِي. قَاتَهْرَهُ الْمُتَقَدَّمُونَ لِيَسْكُتَ، أَمَّا هُوَ فَصَرَحَ أَكْثَرَ كَثِيرًا: يَا أَبْنَ دَاؤَدَ، اِرْخَمَنِي. فَوَقَفَ يَسْوُعُ وَأَمَرَ أَنْ يُقَدَّمَ إِلَيْهِ، وَلَمَّا افْتَرَبَ سُأَلَهُ قَائِلًا: مَاذَا تُرِيدُ أَنْ أَفْعَلَ بِكَ؟ قَالَ: يَا سَيِّدُ، أَنْ أَبْصِرَ، قَالَ لَهُ يَسْوُعُ: أَبْصِرْ، إِيمَانَكَ فَذَسَقَكَ. وَفِي الْحَالِ أَبْصَرَ وَبَيْعَهُ وَهُوَ يُمَجَّدُ اللَّهَ. وَجَمِيعُ الشَّعْبِ إِذْ رَأَوْا سَبَحُوا اللَّهَ.

فریاد برآورده گفت: ای عیسی، ای پسر داود، بر من ترجم فرما.³⁹ و هرچند آنانی که پیش می‌رفتند، او را نهیب می‌دادند تا خاموششود، او بلندتر فریاد میزد که: پسر داود، بر من ترجم فرما.⁴⁰ آنگاه عیسی ایستاده، فرمود تا او را نزد وی بیاورند. و چون نزدیک شد از وی پرسیده،⁴¹ گفت: چه می‌خواهی برای تو بکنم؟ عرض کرد: ای خداوند، تا بینا شوم.⁴² عیسی به وی گفت: بینا شو که ایمان تو را شفا داده است. در ساعت بینایی یافته، خدا را تمجید کنان از عقب او افتاد و جمیع مردم چون این را دیدند، خدا را تسیح خواندند.